

0282
Herr Poliskommisarie Lindgren

Härmed tar jag mej friheten
tillskrifva Herr Kommisariern
Men blif inte ond på mej
för låt jag ber Herr.

Kommisariern så innerligt
härnu; ty jag är inte så
elack som elacka mennisjer
prästar mig vara ej håller
orsak till de elackheter
hvarför man beskyttat mig
för; jag har mina stora
fel det medyer jag girna
jag kom ifrån min mor
när jag var 9 veckor och

har sedan dess varit i andras
händer tills jag vid 15 års
ålder sjelf fick försörja
mej, jag har fallit men
detta är ju icke omöjligt
om en menisja inser sitt
stånde och vill åter bli en
ordentlig menisja och jag
lofvar Herr Kommissarien
vid min Gud att om jag
för min Skällssa åter
så skall jag arbeta och
säkerda förtjåna mitt
bröd, Ak Snälla Snälla
Goda Herr Kommissarie
om jag hadda någon enda
menisja som rådde mej
förständig och ville mitt
bästa; Nej jag har kommit

inuderfund med att ingen
gör något utan beräkning
jag har fått lämna mina
saker i andrass händer
och om jag frågar efter
saker och ting så vet man
inte, var det finns; haf
därföre förbar man de med
mig och låt mig få
komma upp i mitt
hem så fort jag själv
orkar jag bönfaller och
ber Herr Kommissarien
här om; här medföljer
ett sjukbeleg som visar
att jag verkligen är sjuk
jag vill gärna komma upp
till Herr Kommissarien
när jag blir nogar lunda

återställt och jag litat på
på Herr Kommissariens
förbarmande öfver mig
och jag ber ännu en gång
att jag haf nad med mig och
behandla mig icke hårdt
ty jag är icke bråttlig
utan det är min godhet
och öfvermåttlighet samt
människors fällskhet och
afund som har anklagat
mig; Nu kan jag inte
bemera utan att handlar
Herr Kommissarien efter eget
gottfinnande dock kan jag
skaffa bevis på hur dan min
afund har varit;

Teknar Med
all Högaaktning Charlotta
Nilsson